

— Nr. 16. 1000 Rbd. til Landmandsforsamlingen i Horsens.

— Nr. 17. Da Anlægget af Vægstør Canalen nu nærmer sig sin Ende, er det fundet nødvendigt, at der over „Neilgrundene“ i Liimfjorden, der kun have 6 Fods Dybde, udgraves et Seiløb af samme Dybde som Canalen, nemlig 10 Fod, hvortil der er fordrøt og bevilget 13,000 Rbd.

36) (§ 10. Sorø Akademie. Udg. 18) Denne Post, til Bondehøjskoler, er i det andet Thing forhøjet med 1000 Rbd., uagtet Indenrigsministeren erklærede, at han af Hensyn til Sorø Akademies finantsielle Tilstand ikke kunde gaae ind derpaa, og at han vilde ansee det for urigtigt, for det Første at gaae ud over de 10,000 Rbd. Hvorvel det i Almindelighed maa ansees for betænkeligt at paansøde Regjeringen højere Bevillinger, end den begjærer, skulle vi dog ikke andrage paa at udstemme Tillæget, da Regjeringen har temmelig frie Hænder med Hensyn til Summens Afbenyttelse.

37) (§ 14. Nr. 15). Angaaende den her tilføiede Post, 500 Rbd. til foreløbige Undersøggelser angaaende Amtshuse, erklærede Indenrigsministeren, at han slet ikke havde Noget imod Forslaget og tilføiede endog, at han vilde optage det som sit, hvis Forslagsstilleren frafaldt det. Uagtet det ikke er Udvalget klart, hvad derved skal opnaaes, finder det dog Sagen for ubetydelig til at foreslaae nogen Forandring.

Udvalget skal endelig gaae over til Poster, hvori der er tilføiet Anmærkninger.

Allerede paa de tidligere Finantslove træffer man paa flere Steder Anmærkninger, der efter vor Formening ikke have deres rette Plads i en Finantslov; da imidlertid flere af dem have faaet et Slags Hævd, skulle vi ikke foreslaae at udeløbe dem iaar, men kun tillade os særligt at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed derpaa ved det af ham paatænkte Gjennemsyn af Finantslovens formelle Side. Hvad derimod de iaar tilkomne Anmærkninger angaaer, skulle vi tillade os følgende Indstillinger.

38) (§ 8. A. c. 3). Den her tilføiede Anmærkning indeholder Antydninger, der ikke have deres Plads i en Finantslov, hvorfor Udvalget skal foreslaae en Forandring i sammes Affattelse.

39) (§ 8. v. 2). Under de store Krav, der gjøres til Statskassen ved de meget betydelige Byggeforetagender, hvortil Lovgivningsmagten i en Række af Aar med megen Beredvillighed har bevilget Udgifterne, naar Foretagendets Nødvendighed eller Rytte var godtgjort, maae vi naturligtviis aldeles billige, at der nyte vaages over, at Omkostningerne ikke blive større end absolut nødvendigt, og ere navnlig aldeles enige i, at den offentlige Concurrence er et af de virksamste Midler til at sikke sig billigt Arbejde. Da dette Princip imidlertid anerkendes og udøves af Forvaltningen, er der formeenlig ingen Grund til at indskærpe samme, og allermindst er der Anledning til i Finantsloven til enkelte Bevillinger at knytte den Betingelse, at Arbejdet skal udføres ved Licitation, da dette ikke blot vilde binde Regjeringen i de Tilfælde, hvor undtagelsesviis en Afvigelse fra de af den selv anerkendte og fulgte Regler vilde være henfigtsmæssig, men ogsaa vilde udelukke andre ligesaa betryggende og muligviis mere tjenlige

Udvalgenes Betænkninger.